

REGULAMIN ANTYDOPINGOWY POLSKIEGO ZWIĄZKU ŁYŻWIARSTWA SZYBKIEGO

Zatwierdzony uchwałą Prezydium PZŁS w dniu 3.10.2010r.

Zatwierdzony uchwałą Zarządu PZŁS z dnia 18.12.2010r.

PODSTAWA PRAWNA

Na podstawie art. 49 ust. 3 ustawy z dnia 18 stycznia 1996r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 25, poz. 113 i Nr 137, poz. 639) oraz zarządzenia Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 29 lipca 1997 r., w sprawie zasad odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie przepisów antydopingowych (Monitor Polski Nr 46, z dnia 29 lipca 1997 r., poz. 452) oraz przepisów określonych w regulaminie antydopingowym Międzynarodowej Unii Łyżwiarskiej (ISU) ustala się, co następuje:

ARTYKUŁ 1

DEFINICJE LEGALNE

1.1 Ilekroć w regulaminie jest mowa o:

Zawodniku - rozumie się przez to zawodnika płci męskiej lub żeńskiej zrzeszonego w klubach zarejestrowanych w Polskim Związku Łyżwiarstwa Szybkiego oraz zawodnika zagranicznego startującego w barwach polskiego klubu oraz zawodnika czasowo zawieszony w prawach zawodnika, podlegającego obowiązkowi kontroli dopingowej;

Zawodniku klasy krajowej – rozumie się przez to zawodnika niebędącego zawodnikiem klasy międzynarodowej;

Zawodniku klasy międzynarodowej – rozumie się przez to zawodnika uczestniczącego w zawodach międzynarodowych, lub będącego w zarejestrowanej grupie zawodników prowadzonej przez ISU;

Doping – rozumie się przez to wystąpienie jednego lub więcej naruszeń niniejszego regulaminu antydopingowego określonych w Art. 2.1 do 2.8.;

PZŁS - rozumie się przez to Polski Związek Łyżwiarstwa Szybkiego;

WADA - rozumie się przez to Światową Agencję Antydopingową;

ISU - rozumie się przez to Międzynarodową Unię Łyżwiarską;

KOMISJA - rozumie się przez to Komisję do Zwalczania Doping w Sporcie;

KD – rozumie się przez to Komisję Dyscyplinarną Polskiego Związku Łyżwiarstwa Szybkiego;

CAS- rozumie się przez to Trybunał Arbitrażowy przy MKOL w Lozannie;

PKOL - rozumie się przez to Polski Komitet Olimpijski

MKOL- rozumie się przez to Międzynarodowy Komitet Olimpijski

ARTYKUŁ 2 NARUSZENIA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH

Zawodnicy lub inne osoby mają obowiązek wiedzieć, co stanowi naruszenie przepisów antydopingowych oraz znać substancje i metody, które zostały umieszczone na liście substancji i metod zabronionych.

2.1 Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce fizjologicznej zawodnika.

2.1.1 Obowiązkiem każdego zawodnika jest dopilnowanie, aby do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona, określona w Międzynarodowym Standardzie Listy Substancji i Metod Zabronionych (lista substancji zabronionych). Zawodnicy odpowiadają za każdą substancję zabronioną lub jej metabolity lub markery, których obecność zostanie stwierdzona w pobranych od nich próbkach fizjologicznych. Zgodnie z Artykułem 2.1 by stwierdzić naruszenie przepisu antydopingowego nie trzeba wykazać zamiaru, winy, zaniedbania, ani świadomego użycia przez zawodnika.

2.1.2 Wystarczającym dowodem naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.1 jest: obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce A pobranej od zawodnika, gdy zawodnik rezygnuje z analizy próbki B i próbka B nie jest poddawana analizie lub gdy próbka B zawodnika jest poddana analizie i analiza próbki B pobranej od zawodnika potwierdza obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów stwierdzonych w próbce A pobranej od zawodnika.

2.1.3 Z wyjątkiem tych substancji, dla których na liście substancji zabronionych określony został próg ilościowy, naruszenie przepisów antydopingowych stanowi wykryta obecność jakiegokolwiek ilości substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce pobranej od zawodnika.

2.1.4 Jako wyjątek od ogólnej zasady określonej w Artykule 2.1, lista substancji zabronionych może zawierać specjalne kryteria oceny tych substancji zabronionych, które mogą być także produkowane endogennie.

2.2 Użycie lub próba użycia przez zawodnika substancji zabronionej lub metody zabronionej.

2.2.1 Obowiązkiem każdego zawodnika jest dopilnowanie, aby do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona. Aby stwierdzić naruszenie przepisu antydopingowego polegającego na użyciu substancji zabronionej lub metody zabronionej nie trzeba wykazać zamiaru, winy, zaniedbania, ani świadomego użycia przez zawodnika.

2.2.2 Pozytywne działanie lub brak działania będące konsekwencją użycia lub próby użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej nie jest istotne. Czynnikiem wystarczającym do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych jest samo użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej.

2.3 Odmowa lub niestawienie się bez uzasadnienia w punkcie poboru próbki po powiadomieniu zgodnie z odpowiednimi przepisami antydopingowymi lub w inny sposób unikanie pobrania próbki.

2.4 Naruszenie odpowiednich wymagań określających dostępność zawodnika na badaniach poza zawodami, w tym nie przedstawienie wymaganych informacji na temat miejsca pobytu oraz nieoddanie się badaniom ogłoszonym w oparciu o międzynarodowy standard badań. Dowolne trzy przypadki niezgłoszenia się na badania i/lub niedostarczenia informacji na temat miejsca pobytu w okresie osiemnastu miesięcy ustalone przez KOMISJĘ stanowią naruszenie przepisów antydopingowych.

2.5 Manipulowanie lub próba manipulowania podczas dowolnej części kontroli dopingowej.

2.6 Posiadanie substancji zabronionych i metod zabronionych.

2.6.1 Stosowanie przez zawodnika uczestniczącego w zawodach dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej lub stosowanie przez zawodnika poza zawodami dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej, która jest zabroniona poza zawodami, chyba że zawodnik udowodni, że stosowanie/posiadanie jest dozwolone na mocy przepisów o wyłączeniu do celów terapeutycznych zgodnie z Artykułem 5.

2.6.2 Stosowanie dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej przez personel pomocniczy zawodnika podczas zawodów lub stosowanie dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej przez personel pomocniczy zawodnika poza zawodami, które są zabronione poza zawodami, mające związek z zawodnikiem, zawodami lub treningiem, chyba że personel pomocniczy zawodnika udowodni, że stosowanie/posiadanie jest dozwolone na mocy przepisów o wyłączeniu do celów terapeutycznych zgodnie z Artykułem 5 (Stosowanie do celów terapeutycznych) lub poda inne akceptowalne uzasadnienie.

2.7 Handel lub próba handlu dowolnymi substancjami zabronionymi lub metodami zabronionymi.

2.8 Podawanie lub próba podawania zawodnikowi podczas zawodów dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej lub podawanie lub próba podawania zawodnikowi poza zawodami dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej, które są zabronione poza zawodami lub pomaganie, zachęcanie, ułatwianie, podżeganie, ukrywanie lub każdy inny rodzaj współdziałania wiążący się z naruszeniem przepisów antydopingowych lub próbą ich naruszenia.

ARTYKUŁ 3 CIĘŻAR DOWODU

3.1. Ciężar dowodu i standardy dowodowe

Ciężar dowodu naruszenia przepisów antydopingowych spoczywa na KOMISJI. Standardem dowodowym będzie wykazanie przez KOMISJĘ faktu naruszenia przepisów antydopingowych w sposób uznany za nie budzący wątpliwości dla organu przesłuchującego, mając na uwadze poważny charakter przedstawianych zarzutów. Taki dowód we wszystkich wypadkach jest większy niż inne dowody pośrednie, ale mniejszy niż dowód bezsporny. W sytuacjach, w których zgodnie z niniejszym regulaminem na zawodniku lub innej osobie podejrzewanej o naruszenie przepisów antydopingowej ciąży obowiązek przedstawienia dowodów lub określonych faktów lub okoliczności pozwalających odrzucić domniemanie naruszenia przepisów antydopingowych za dowód przyjmuje się dowody pośrednie, z wyjątkiem jak stwierdzono w Artykułach 10.4 i 10.6, gdy od zawodnika wymaga się przedstawienia dowodu o większym ciężarze gatunkowym.

3.2 Metody ustalania faktów i domniemań

Fakty dotyczące naruszeń przepisów antydopingowych mogą być ustalone przy pomocy dowolnych wiarygodnych metod, w tym także przez przyznanie się (do naruszenia przepisów antydopingowych). W sprawach dotyczących dopingu stosuje się następujące przepisy dowodowe:

3.2.1 Domniemywa się, że laboratoria akredytowane przez WADA przeprowadziły analizę próbki oraz przestrzegały procedur ochrony próbki zgodnie z międzynarodowym standardem analizy laboratoryjnej. Zawodnik lub inna osoba może odrzucić to domniemanie poprzez udowodnienie, że nastąpiło odejście od międzynarodowego standardu badań, co mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy.

3.2.2. Jeśli zawodnik lub inna osoba odrzuci domniemanie wykazując, że nastąpiło odejście od międzynarodowego standardu analizy laboratoryjnej, co mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy, wówczas na KOMISJI będzie spoczywał ciężar dowodu, że takie odejście nie miało wpływu na uzyskanie niekorzystnego wyniku analizy.

3.2.3 KD rozpatrująca sprawę naruszenia przepisów antydopingowych może orzec na niekorzyść zawodnika lub innej osoby, której zarzuca się naruszenie przepisów antydopingowych, jeśli zawodnik lub inna osoba mimo otrzymania powiadomienia o posiedzeniu panelu orzekającego w czasie umożliwiającym jej przybycie na posiedzenie na takim posiedzeniu się nie pojawi (osobiście lub telefonicznie, zgodnie z sugestią panelu orzekającego) i nie odpowie na pytania postawione przez KD twierdzącej, że nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych.

ARTYKUŁ 4

LISTA SUBSTANCJI I METOD ZABRONIONYCH

4.1 Tak często, jak będzie to potrzebne, ale nie rzadziej niż raz do roku, WADA publikuje listę zabronionych jako standard międzynarodowy. Proponowana zawartość listy zabronionych oraz wszystkie poprawki zostaną przesłane bezzwłocznie wszystkim sygnatariuszom i rządowi do zaopiniowania. Każda wersja listy zabronionych publikowana raz do roku oraz wszystkie poprawki będą przekazywane bezzwłocznie przez WADA każdemu sygnatariuszowi i rządowi oraz będą publikowane na stronie internetowej WADA, a każdy sygnatariusz podejmie odpowiednie kroki by rozpropagować listę zabronionych wśród swoich członków i oddziałów.

4.2 Substancje określone.

Na potrzeby Artykułu 10 [Kary indywidualne] wszystkie substancje zabronione są „substancjami określonymi”, z wyjątkiem substancji należących do klas środków anabolicznych i hormonów oraz tych środków stymulujących i antagonistów hormonów oraz modulatorów tak określonych na liście zabronionych substancji i metod. Metody zabronione nie są substancjami określonymi.

4.3 Status listy substancji i metod zabronionych

Ustalenie przez WADA substancji zabronionych i metod zabronionych, które zostaną umieszczone na liście zabronionych i podział substancji na kategorie na liście zabronionych jest ostateczne i nie będzie podważane przez zawodnika ani inną osobę na mocy argumentu, że substancja lub metoda nie była środkiem maskującym ani nie mogła poprawiać wyników, stanowić zagrożenia dla zdrowia ani naruszać zasady ducha sportu.

ARTYKUŁ 5 UŻYCIE DLA CELÓW TERAPEUTYCZNYCH

5.1 WADA przyjęła standard międzynarodowy określający zasady, na jakich stosowane są wyłączenia zakazu używania substancji i metod zabronionych z przyczyn terapeutycznych.

5.2 ISU jest odpowiedzialna za wdrożenie zasad wyłączeń od zakazu używania substancji i metod zabronionych w stosunku do zawodników klasy międzynarodowej lub każdego innego zawodnika zgłoszonego do zawodów międzynarodowych, tak aby zawodnik z udokumentowanym stanem medycznym wymagającym stosowania substancji zabronionej lub metody zabronionej mógł zwrócić się o zgodę na użycie substancji zabronionej lub metody zabronionej z powodów terapeutycznych. Zawodnicy, którzy zostali umieszczeni przez ISU w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom mogą uzyskać zgodę na użycie substancji zabronionej lub metody zabronionej z powodów terapeutycznych tylko zgodnie z przepisami ISU. ISU publikuje listę tych zawodów międzynarodowych, dla których wymagane jest uzyskanie zgody unii na używanie substancji zabronionej. KOMISJA dopilnuje, aby wszyscy podlegający jej zawodnicy, których ISU nie umieściła w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom, których udokumentowany stan zdrowia wymaga stosowania substancji zabronionych lub metody zabronionej, mogli występować o uzyskanie zgody na stosowanie substancji zabronionej lub metody zabronionej z przyczyn terapeutycznych. Takie wnioski będą rozpatrywane zgodnie z Międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych.

5.3 WADA z własnej inicjatywy może dokonać oceny zezwoleń na używanie substancji zabronionej lub stosowanie metody zabronionej z przyczyn terapeutycznych udzielonych każdemu zawodnikowi klasy międzynarodowej lub zawodnikowi klasy krajowej, którzy zostali umieszczeni przez KOMISJĘ w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanej badaniom. Ponadto, na żądanie każdego takiego zawodnika, któremu odmówiono udzielenia takiej zgody, WADA może ocenić zasadność takiej odmowy. Jeśli WADA ustali, że przyznanie lub odmowa prawa do stosowania substancji zabronionej z przyczyn terapeutycznych nie jest zgodna ze standardem międzynarodowym określającym przypadki, w których udziela się zgody na stosowanie substancji lub metody zabronionej z przyczyn terapeutycznych, WADA może cofnąć taką decyzję.

5.4 Jeśli wbrew wymogowi określonemu w niniejszym Artykule ISU nie będzie miała procesu umożliwiającego zawodnikom składania wniosków o wyrażenie zgody na używanie substancji lub metod zabronionych z przyczyn terapeutycznych, zawodnik klasy międzynarodowej może zwrócić się do WADA z wnioskiem o rozpatrzenie wniosku o udzielenie zgody w taki sam sposób, jak w przypadku, gdy zgoda nie została udzielona.

5.5 Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów Artykuł 2.1, użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej (Artykuł 2.2), posiadanie substancji zabronionych i metod zabronionych (Artykuł 2.6) lub podawanie lub próba podawania substancji zabronionej lub metody zabronionej (Artykuł 2.8) zgodnie z postanowieniami właściwego zezwolenia na stosowanie z przyczyn terapeutycznych zgodnie z międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych nie będzie traktowane jako naruszenie przepisów antydopingowych.

ARTYKUŁ 6 KONTROLE DOPINGOWE

6.1 Kontrole dopingowe na terenie Polski z uprzedzeniem lub bez uprzedzenia mogą być przeprowadzane na zawodniku w dowolnym terminie i miejscu, na dowolnych zawodach, zgrupowaniach szkoleniowych oraz treningach w klubach sportowych.

6.1.1 Niezależnie od wymienionych w pkt. 2 wydarzeń, zawodnik może być powołany do kontroli dopingowej w miejscu zamieszkania lub chwilowego pobytu.

6.1.2 Kontrole są przeprowadzane zgodnie z aktualnymi przepisami MKOL, ISU oraz KOMISJI, w szczególności z międzynarodowym standardem badań. Kontrolę dopingową na terenie Polski mogą przeprowadzić:

- 1) upoważnieni przedstawiciele KOMISJI, legitymujący się ważnym identyfikatorem członka zespołu kontrolującego;
- 2) upoważnieni przedstawiciele Komisji ISU lub działające z jej upoważnienia Komisje MKOL lub WADA;
- 3) poza wyżej wymienionymi organizacjami kontrole na stosowanie narkotyków, metodami dopuszczonymi do ogólnego stosowania, mogą przeprowadzić na zlecenie trenera na zgrupowaniach lub w klubie lekarze kadry lub lekarze klubowi. Zawodnicy są zobowiązani poddać się takiej kontroli jednak wyniki pozytywne tych badań nie podlegają sankcjom wynikającym z niniejszego regulaminu.

ARTYKUŁ 7 ZARZĄDZANIE WYNIKAMI

7.1 Wstępna ocena po otrzymaniu niekorzystnego wyniku analitycznego

Po otrzymaniu niekorzystnego wyniku analizy próbki KOMISJA przeprowadza wstępną ocenę w celu ustalenia, czy (a) udzielona została zgoda na stosowanie substancji zabronionej w celach terapeutycznych zgodnie z międzynarodowym standardem wyłączeń dla celów terapeutycznych lub (b) nastąpiło wyraźne

odejście od międzynarodowych standardów badania lub międzynarodowego standardu dla laboratoriów, które przyczyniło się do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy.

7.2 Powiadomienie po wstępnej ocenie dotyczącej niekorzystnego wyniku analitycznego

Jeśli we wstępnej ocenie niekorzystnego wyniku analizy przeprowadzonej zgodnie z art. 7 ust. 1 nie stwierdzi się, że zastosowanie ma przepis o prawie do stosowania substancji zabronionej w celach terapeutycznych zgodnie z międzynarodowym standardem wyłączeń dla celów terapeutycznych ani nie stwierdzi się odejścia, z powodu którego uzyskano niekorzystny wyniki analizy, KOMISJA bezzwłocznie powiadamia zawodnika w sposób określony w swoich przepisach o:

- (a) niekorzystnym wyniku analizy;
- (b) naruszeniu przepisów antydopingowych;
- (c) prawie zawodnika do bezzwłocznego zażądania przeprowadzenia analizy próbki B lub, jeśli taki wniosek nie zostanie złożony w ciągu 7 dni od chwili powiadomienia, uznaje się, iż zawodnik zrzeka się analizy próbki B;
- (d) dacie, czasie i miejscu analizy próbki B, jeśli zawodnik lub PZŁS podejmie decyzję o zażądaniu analizy próbki B;
- (e) prawie zawodnika i/lub przedstawiciela zawodnika do obecności podczas otwarcia i analizy próbki B w okresie czasu określonym w międzynarodowym standardzie dla laboratoriów, jeśli takiej analizy zażądano;
- (f) prawie zawodnika do żądania kopii pakietu dokumentów laboratorium z analizy próbki A i próbki B, zawierających informacje określone w międzynarodowym standardzie dla laboratoriów. KOMISJA może także powiadomić WADA i ISU o naruszeniu przepisów antydopingowych.

7.3 Analiza wyników nietypowych

Zgodnie z zapisami standardów międzynarodowych, w niektórych okolicznościach laboratoria są proszone o informowanie o obecności substancji zabronionych, które mogą być produkowane także endogennie i podawanie takiego wyniku analizy jako wyniku nietypowego podlegającego dalszym badaniom. Po otrzymaniu nietypowego wyniku analizy próbki A KOMISJA przeprowadza ocenę w celu ustalenia czy: (a) zastosowano wyłączenie dla celów terapeutycznych lub (b) doszło do jakiegokolwiek odejścia od międzynarodowego standardu badań lub międzynarodowego standardu dla laboratoriów, z powodu którego uzyskano niekorzystny wyniki analizy. Jeśli po przeprowadzeniu takiej oceny nie stwierdzi się zastosowania wyłączenia dla celów terapeutycznych lub odejścia, z powodu którego uzyskano nietypowy wynik analizy, KOMISJA przeprowadza niezbędne śledztwo. Po zakończeniu śledztwa zawodnik lub ISU i WADA zostają powiadomione, czy nietypowy wynik analizy zostanie uznany za niekorzystny wynik analizy. Zawodnik jest powiadamiany zgodnie z zapisem artykułem 7. 2.

7.3.1 KOMISJA informuje o wyniku nietypowym dopiero po zakończeniu śledztwa i podjęciu decyzji o uznaniu wyniku nietypowego za niekorzystny wynik analizy, chyba że wystąpi jedna z następujących okoliczności:

- a) Jeśli KOMISJA ustali, że przed zakończeniem śledztwa na mocy Artykułu 7.3 konieczna jest analiza próbki B, organizacja antydopingowa może przeprowadzić analizę próbki B po powiadomieniu zawodnika; takie powiadomienie zawiera opis wyniku nietypowego oraz informacje opisane w art. 7 ust. 2.
- b) Jeśli organizacja antydopingowa otrzyma wniosek od organizatora ważnych zawodów krótko przed organizowanymi przez niego zawodami międzynarodowymi lub wniosek organizacji sportowej odpowiedzialnej za dobór członków zespołu na zawody międzynarodowe w terminie bliskim zawodom o ujawnienie, czy w stosunku do zawodnika znajdującego się na liście dostarczonej przez organizatora ważnych zawodów lub organizacji sportowej toczy się śledztwo w sprawie nietypowego wyniku analizy, KOMISJA ujawni nazwisko takiego zawodnika, z tym że wcześniej powiadomi zawodnika o uzyskanym wyniku nietypowym.

7.4 Ocena innych naruszeń przepisów antydopingowych nie objętych Artykułami 7.1-7.3

KOMISJA przeprowadza dowolne badania uzupełniające w celu stwierdzenia ewentualnego naruszenia przepisów antydopingowych, jakie mogą być wymagane zgodnie z odpowiednią polityką i przepisami antydopingowymi, które KOMISJA uzna za odpowiednie. Gdy KOMISJA uzyska pewność, że doszło do naruszenia przepisów antydopingowych bezzwłocznie powiadamia zawodnika lub inną osobę podlegającą karze, w sposób określony w jej przepisach, o przepisie antydopingowym, który został naruszony oraz podstawie takiego naruszenia.

7.5 Wycofanie się z zawodów

Jeśli zawodnik lub inna osoba wycofa się z zawodów w czasie, w którym realizowany jest proces zarządzania wynikami, organizacja antydopingowa (WADA, ISU, KOMISJA) przeprowadzająca proces zarządzania wynikami zachowuje prawo do dokończenia procesu zarządzania wynikami. Jeśli zawodnik lub inna osoba wycofa się z zawodów przed rozpoczęciem procesu zarządzania wynikami, organizacja antydopingowa, która miałaby prawo do przeprowadzenia procesu zarządzania wynikami w odniesieniu do zawodnika lub innej osoby w czasie, w którym zawodnik lub inna osoba naruszyła przepisy antydopingowe, ma prawo do przeprowadzenia procesu zarządzania wynikami.

ARTYKUŁ 8 TYMCZASOWE ZAWIESZENIE

8.1 Po uzyskaniu niekorzystnego wyniku badania próbki A stwierdzającej obecność substancji zabronionej nakładana jest bezzwłocznie kara tymczasowego zawieszenia.

ARTYKUŁ 9 PRAWO DO UCZCIWEGO PRZESŁUCHANIA

9.1 Prawo do uczciwego przesłuchania.

KAiD zapewni uczciwe przesłuchanie każdej osobie, która jest podejrzewana o naruszenie przepisów antydopingowych. Takie przesłuchanie dotyczy będzie ustalenia, czy doszło do naruszenia przepisów antydopingowych oraz, jeśli doszło do naruszenia przepisów antydopingowych, podjęcia decyzji o odpowiednich konsekwencjach. Przesłuchanie będzie prowadzone zgodnie z następującymi zasadami:

- 1) przesłuchanie odbywa się bez zbędnej zwłoki;
- 2) sprawę rozpatruje uczciwy i bezstronny organ przesłuchujący;
- 3) podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do obrońcy na koszt własny;
- 4) podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do uczciwej i bezzwłocznej informacji o domniemanym naruszeniu przepisów antydopingowych;
- 5) podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do odpowiedzi na domniemane naruszenie przepisów antydopingowych i wynikających z tego konsekwencji;
- 6) każda strona ma prawo do przedstawienia dowodów, w tym prawo do wzywania i zadawania pytań świadkom (przy czym do decyzji organu przesłuchującego pozostawia się przyjęcie zeznania drogą telefoniczną lub na piśmie);
- 7) podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do pomocy tłumacza podczas przesłuchania, przy czym organ przesłuchujący ustala tłumacza, określa stronę pokrywającą koszty usług tłumaczeniowych;
- 8) pisemna, uzasadniona decyzja podejmowana jest bez zbędnej zwłoki i zawiera wyjaśnienie powodu (powodów) dowolnego okresu zakazu startów.

9.2 Prawa do przesłuchania można się zrzec, w sposób bezpośredni lub gdy zawodnik lub inna osoba nie podważy domniemania KOMISJI o naruszeniu przepisów antydopingowych w ciągu 7 dni od chwili otrzymania pisma zawiadamiającego o dacie przesłuchania wyznaczonej przez KD.

ARTYKUŁ 10

SANCKJE INDYWIDUALNE

10.1. Unieważnienie wyników w zawodach, w których doszło do naruszenia przepisów antydopingowych
Naruszenie przepisów antydopingowych mające miejsce w czasie lub w związku z zawodami sportowymi może, w oparciu o decyzję KD, prowadzić do unieważnienia wszystkich indywidualnych wyników zawodnika osiągniętych w tych zawodach ze wszystkimi tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszystkich zdobytych medali, punktów i nagród, z wyjątkiem sytuacji określonej w Artykule 10.1.1.

10.1.1. Jeśli zawodnik udowodni, że nie ponosi żadnej winy ani nie jest winny zaniedbania w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych, jego indywidualne wyniki uzyskane w innych zawodach nie zostaną unieważnione, chyba że KD uprawdopodobni, że na wynik innych zawodów wpływ miało naruszenie przez zawodnika przepisów antydopingowych.

10.2 Kara zakazu startów z powodu obecności, użycia lub próby użycia lub posiadania substancji zabronionych i metod zabronionych.

Jeśli nie zostaną spełnione warunki do rezygnacji lub skrócenia kary zakazu startów, zgodnie z art. 10.4 i 10.5, lub warunki wydłużenia kary zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.6, czas kary zakazu startów nałożonej za naruszenie Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów), Artykułu 2.2 (Użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej) lub Artykułu 2.6 (Posiadanie substancji i metod zabronionych) będzie wynosił w przypadku pierwszego naruszenia 2 lata.

10.3 Kara zakazu startów za inne naruszenia przepisów antydopingowych.

Kara zakazu startów z powodu naruszeń przepisów antydopingowych innych niż określonych w Artykule 10.2 będzie wynosił:

10.3.1 W przypadku naruszeń z Artykułu 2. 3 (Odmowa lub nie stawienie się na pobranie próbki) lub z Artykułu 2.5 (Fałszowanie wyników kontroli dopingowej), obowiązuje kara dwuletniego zakazu startów, chyba że spełnione zostaną warunki określone w Artykule 10.5 lub warunki określone w Artykule 10.6.

10.3.2 W przypadku naruszeń z Artykułów 2.7 (Handel lub próba handlu) lub 2.8 (Podawanie lub próba podawania substancji zabronionej lub stosowanie lub próba stosowania metody zabronionej) kara zakazu startów będzie wynosiła minimum od czterech (4) lat do dożywotniej dyskwalifikacji, chyba że spełnione zostaną warunki określone w Artykule 10.5. Naruszenie przepisów antydopingowych przez

niepełnoletniego będzie traktowane za szczególnie poważne naruszenie i jeśli zostanie popełnione przez personel pomocniczy zawodnika w przypadku naruszeń innych niż użycie substancji określonych, o których mowa w Artykule 4.2.2 na taki personel pomocniczy nałożona zostanie kara dożywotniego zakazu udziału w zawodach sportowych. Ponadto istotne naruszenia takich Artykułów 2.7 lub 2.8, które także naruszają przepisy i regulacje inne niż sportowe, mogą być zgłoszone do odpowiednich władz administracyjnych, zawodowych lub sądowych.

10.3.3 W przypadku naruszeń z Artykułu 2.4 (Naruszenie wymogu poinformowania o miejscu pobytu lub niestawienie się na badanie), kara zakazu startów będzie wynosiła minimum jeden (1) rok i maksymalnie dwa (2) w zależności od stopnia winy zawodnika.

10.4 Rezygnacja lub skrócenie kary zakazu startów w przypadku wykrycia substancji określonych w wyjątkowych okolicznościach.

Jeśli zawodnik lub inna osoba może udowodnić, w jaki sposób substancja określona dostała się do jego organizmu lub w jaki sposób wszedł w jej posiadanie, oraz że celem użycia takiej substancji określonej nie była poprawa wyników sportowych zawodnika lub zamaskowanie użycia substancji poprawiającej wyniki, okres kary zakazu startów określony w Artykule 10.2 zostanie zastąpiony następującym:

W przypadku pierwszego naruszenia: Karą minimalną jest nagana przy jednoczesnym braku zakazu startów, karą maksymalną jest 2 letni okres zakazu startów.

W celu uzasadnienia rezygnacji lub skrócenia kary zawodnik lub inna osoba musi przedstawić przekonujące dowody potwierdzające tezę zawodnika o braku zamiaru zwiększenia zdolności wysiłkowych lub maskowania użycia substancji zwiększającej zdolności wysiłkowe. Stopień winy zawodnika lub innej osoby powinien być kryterium rozpoznany przy orzekaniu o zmniejszeniu wymiaru kary zakazu startów.

10.5 Rezygnacja lub skrócenie kary zakazu startów w wyjątkowych okolicznościach.

10.5.1 Brak winy lub zaniedbania.

Jeżeli zawodnik udowodni w każdym pojedynczym przypadku obejmującym takie naruszenie, że nie ponosi żadnej winy i że nie jest winien zaniedbania, wówczas kara zakazu startów może być cofnięta. Gdy substancja zabroniona lub jej markery lub metabolity zostaną wykryte w próbce pobranej od zawodnika, co stanowi naruszenie Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej), zawodnik musi także udowodnić, w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu, by kara zakazu startów mogła być cofnięta. W przypadku zastosowania niniejszego przepisu i cofnięcia kary zakazu startów, naruszenie przepisów antydopingowych nie będzie uznawane za naruszenie, ale tylko w celu ustalenia długości kary zakazu startów dla wielu naruszeń zgodnie z Artykułem 10.7.

10.5.2 Brak istotnej winy lub zaniedbania.

Jeżeli zawodnik lub inna osoba udowodni w każdym pojedynczym przypadku obejmującym takie naruszenie, że nie ponosi żadnej istotnej winy i że nie jest w istotny sposób winien zaniedbania, wówczas kara zakazu startów, którą można by zastosować, może być skrócona, ale okres zakazu startów, o jaki kara zostaje skrócona nie może być krótszy niż połowa kary zakazu startów, którą w przeciwnym razie by zastosowano. Gdy typową w takich sytuacjach stosowaną karą jest kara dożywotniego zakazu startów, na mocy niniejszego Artykułu kara nie może być skrócona o mniej niż osiem (8) lat. Gdy w próbie zawodnika wykryto substancję zabronioną lub jej markery lub metabolity, co stanowi naruszenie Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów), aby kara zakazu startów została skrócona zawodnik musi także udowodnić, w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu.

10.5.3 Znaczna pomoc zawodnika w odkryciu lub ustaleniu naruszenia przepisów antydopingowych.

KAiD w przypadku naruszeń przepisów antydopingowych może, przed podjęciem ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym zgodnie z Artykułem 14 lub przed wygaśnięciem okresu odwołania, zawiesić obowiązywanie nałożonej kary zakazu startów w konkretnym przypadku, gdy zawodnik lub inna osoba udzieliła znacznej pomocy KD, KOMISJI, ISU lub WADA, dzięki której organizacja antydopingowa odkryła lub ustaliła naruszenie przepisów antydopingowych przez inną osobę lub dzięki której organ prowadzący postępowanie karne lub organ odpowiedzialności zawodowej wykrył lub ustalił popełnienie przestępstwa lub naruszenia przepisów działalności zawodowej przez inną osobę. Po podjęciu ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym zgodnie z Artykułem 14 lub po wygaśnięciu terminu odwołania, organizacja antydopingowa może jedynie zawiesić obowiązywanie części kary zakazu startów, która normalnie obowiązywałaby, za zgodą WADA oraz ISU. Zakres, w jakim normalnie obowiązująca kara zakazu startów może być zawieszona zależy od tego, jak poważne jest naruszenie przepisów antydopingowych przez zawodnika lub inną osobę oraz od znaczenia znacznej pomocy udzielonej przez zawodnika lub inną osobę w celu wyeliminowania dopingu w sporcie. Zawiesić można nie więcej niż trzy czwarte normalnie obowiązującej kary zakazu startów.

Jeśli normalnie stosowaną karą jest dożywotni zakaz startów, czas, na jaki stosowanie kary zakazu startów zostaje zawieszony nie może być krótszy niż osiem (8) lat. Jeśli KD zawiesi dowolną część normalnie obowiązującego okresu zakazu startów na mocy niniejszego Artykułu, KD bezzwłocznie przedstawi pisemne uzasadnienie swojej decyzji każdej organizacji antydopingowej mającej prawo do odwołania od tej decyzji, zgodnie z Artykułem 14. Jeśli później KD przywróci zawieszoną karę zakazu startów przez określony czas ponieważ zawodnik lub inna osoba nie udzieliła znacznej pomocy, jakiej oczekiwano, zawodnik lub inna osoba może odwołać się od tej decyzji zgodnie z Artykułem 14.2.

10.5.4 Przyznanie się do naruszenia przepisów antydopingowych w razie braku innych dowodów.

Gdy zawodnik lub inna osoba dobrowolnie przyzna KOMISJI, że dopuściła się naruszenia przepisów antydopingowych przed otrzymaniem zawiadomienia o wyznaczeniu do pobraniu próbki, której analiza mogłaby potwierdzić naruszenie przepisów antydopingowych i to przyznanie się jest jedynym wiarygodnym dowodem naruszenia w momencie przyznania się, wówczas kara zakazu startów może być skrócona ale maksymalnie o połowę kary zakazu startów, która normalnie byłaby nakładana.

10.5.5 Gdy zawodnik lub inna osoba udowodni prawo do skrócenia kary na mocy więcej niż jednego postanowienia niniejszego Artykułu.

Przed zastosowaniem skrócenia lub zawieszenia na mocy Artykułów 10.5.2, 10.5.3 lub 10.5.4, kara zakazu startów, która normalnie obowiązywałaby, zostanie ustalona zgodnie z Artykułami 10.2, 10.3, 10.4 i 10.6. Jeśli zawodnik lub inna osoba udowodni prawo do skrócenia lub zawieszenia kary zakazu startów na mocy dwóch lub większej liczby Artykułów 10.5.2, 10.5.3 lub 10.5.4, wówczas kara zakazu startów może być skrócona lub zawieszona, ale maksymalnie o jedną czwartą kary, która w takich okolicznościach normalnie byłaby nakładana.

10.6 Okoliczności obciążające, które mogą zwiększyć długość kary zakazu startów.

Jeśli KOMISJA lub KD ustali w konkretnym przypadku związanym z naruszeniem przepisów antydopingowych innych niż naruszenia, o których mowa w Artykułach 2.7 (Handel lub próba handlu) i 2.8 (Podawanie lub próba podawania), że istnieją okoliczności obciążające, które uzasadniają nałożenie kary zakazu startów dłuższej niż kara standardowa, wówczas kara zakazu startów, która byłaby normalnie nałożona, zostanie zwiększona do maksymalnie czterech (4) lat, chyba że zawodnik lub inna osoba może udowodnić w sposób satysfakcjonujący dla KD, że nie popełniła naruszenia przepisów antydopingowych w sposób świadomy.

Zawodnik lub inna osoba mogą uniknąć zastosowania niniejszego Artykułu przyznając się do naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z podejrzeniem bezpośrednio po otrzymaniu KOMISJI powiadomienia o naruszeniu przepisów antydopingowych.

10.7 Naruszenia wielokrotne.

10.7.1 W przypadku pierwszego naruszenia przepisów antydopingowych przez zawodnika lub inną osobą kara zakazu startów została określona w Artykułach 10.2 i 10.3 (z zastrzeżeniem rezygnacji, skrócenia lub zawieszenia na mocy Artykułów 10.4 lub 10.5 lub wydłużenia kary na mocy Artykułu 10.6). W przypadku drugiego naruszenia przepisów antydopingowych długość kary zakazu startów będzie mieściła się w zakresie podanym w poniższej tabeli.

Pierwsze naruszenie / Drugie naruszenie	RS	FFMT	NSF	St	AS	TRA
RS	1-4	2-4	2-4	4-6	8-10	10-life
FFMT	1-4	4-8	4-8	6-8	10-life	life
NSF	1-4	4-8	4-8	6-8	10-life	life
St	2-4	6-8	6-8	8-life	life	life
AS	4-5	10-life	10-life	life	life	life
TRA	8-life	life	life	life	life	life

Legenda:

RS (skrótowa kara z powodu obecności substancji określonej zgodnie z Artykułem 10.4): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara krótsza zgodnie z Artykułem 10.4 ponieważ naruszenie wiązało się z substancją określoną oraz spełnione zostały inne warunki określone w Artykule 10.4.

FFMT (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara zgodnie z Artykułem 10.3.3 (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania).

NSF (Kara skrótowa z uwagi na brak istotnej winy lub zaniedbania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara skrótowa zgodnie z Artykułem 10.5.2, ponieważ sportowiec udowodnił brak istotnej winy lub zaniedbania zgodnie z Artykułem 10.5.2.

St (Kara standardowa z Artykułu 10.2 lub 10.3.1): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara standardowa dwuletniego zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.2 lub 10.3.1.

AS (Kara zastrzona): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara zastrzona zgodnie z Artykułem 10.6 ponieważ organizacja antydopingowa ustaliła istnienie warunków określonych w Artykule 10.6.

TRA (Handel lub próba handlu i podawanie lub próba podawania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara określona w Artykule 10.3.2.

10.7.2 Stosowanie Artykułów 10.5.3 i 10.5.4 do drugich naruszeń przepisów antydopingowych.

Gdy zawodnik lub inna osoba, która naruszy przepisy antydopingowe po raz drugi udowodni prawo do zawieszenia lub skrócenia części kary zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.5.3 lub Artykułem 10.5.4, KD najpierw ustala normalną wysokość kary zakazu startów nakładaną za przewinienie w przedziale określonym w Tabeli w Artykule 10.7.1 a następnie odpowiednio zawiesza lub skraca karę zakazu

startów. Pozostała kara zakazu startów, po zastosowaniu zawieszenia lub skrócenia zgodnie z Artykułami 10.5.3 i 10.5.4 musi wynosić co najmniej jedną czwartą kary zakazu startów, która zostałaby nałożona w takiej sytuacji.

10.7.3 Trzecie naruszenie przepisów antydopingowych.

Karą za trzecie naruszenie przepisów antydopingowych jest zawsze dożywotnia kara zakazu startów, z wyjątkiem, gdy trzecie naruszenie spełnia warunki określone dla rezygnacji lub skrócenia kary zakazu startów na mocy Artykułu 10.4 lub polega na naruszeniu określonym w Artykule 2.4 (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania). W tych konkretnych przypadkach kara zakazu startów wynosi od ośmiu lat do zakazu dożywotniego.

10.7.4 Dodatkowe przepisy dotyczące pewnych potencjalnych wielokrotnych naruszeń.

W celu nałożenia kar zgodnie z Artykułem 10.7, naruszenie przepisów antydopingowych zostanie potraktowane za drugie naruszenie tylko wówczas, gdy KOMISJA może ustalić, że zawodnik lub inna osoba popełniła drugie naruszenie przepisów antydopingowych po otrzymaniu przez zawodnika lub inną osobę powiadomienia zgodnie z Artykułem 7 (Zarządzanie wynikami) lub po podjęciu przez KOMISJĘ rozsądnej próby powiadomienia o pierwszym naruszeniu przepisów antydopingowych; jeśli KOMISJA nie może tego ustalić, naruszenia będą traktowane łącznie jako jedno pierwsze naruszenie a nałożona kara będzie uzależniona od naruszenia, za które grozi surowsza kara. Jednakże wystąpienie wielu naruszeń może być uznane jako czynnik przy ustalaniu okoliczności obciążających (Artykuł 10.6).

Jeśli, po ustaleniu pierwszego naruszenia przepisów antydopingowych KOMISJA odkryje fakty wiążące się z naruszeniem przepisów antydopingowych przez zawodnika lub inną osobę, które miały miejsce przed powiadomieniem o pierwszym naruszeniu, wówczas KD nałoży dodatkową karę w oparciu o karę, która zostałaby nałożona, jeśli dwa naruszenia zostałyby orzeczone w tym samym czasie. Wyniki uzyskane we wszystkich zawodach wstecz do wcześniejszego naruszenia przepisów antydopingowych zostaną unieważnione, zgodnie z Artykułem 10.8. Aby uniknąć możliwości znalezienia okoliczności obciążających (Artykuł 10.6) z uwagi na wcześniejsze w czasie ale później odkryte naruszenie, zawodnik lub inna osoba musi dobrowolnie przyznać się do wcześniejszego naruszenia przepisów antydopingowych zaraz po powiadomieniu o naruszeniu, o które została najpierw oskarżona. Ten sam przepis stosuje się także w sytuacji, gdy KOMISJA odkryje fakty dotyczące kolejnego wcześniejszego naruszenia po rozstrzygnięciu dotyczącym drugiego naruszenia przepisów antydopingowych.

10.7.5 Wielokrotne naruszenie przepisów antydopingowych w okresie ośmiu lat.

Dla celów Artykułu 10.7 każde naruszenie przepisów antydopingowych, które ma być traktowane jako naruszenie wielokrotne musi mieć miejsce w tym samym okresie ośmiu lat.

10.8 Unieważnienie wyników w zawodach po pobraniu próbki lub stwierdzeniu naruszenia przepisów antydopingowych.

Oprócz automatycznego unieważnienia wyników osiągniętych na zawodach, po których wynik badania dopingowego próbki dał wynik pozytywny zgodnie z Artykułem 9 (Automatyczne unieważnienie wyników indywidualnych), wszystkie inne wyniki uzyskane na zawodach od dnia, w którym pobrana została próbka pozytywna (bez względu na to, czy pobrano ją w trakcie zawodów czy poza zawodami) lub nastąpiło inne wykroczenie dopingowe, do rozpoczęcia jakiegokolwiek zawieszenia tymczasowego lub kary zakazu startów zostaną, jeśli zasady uczciwości nie będą nakazywały inaczej, unieważnione z wszystkimi tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszelkich medali, punktów i nagród.

10.8.1 Warunkiem odzyskania przez zawodnika prawa do startów po stwierdzeniu naruszenia przepisów antydopingowych jest zwrócenie przez zawodnika wszystkich nagród pieniężnych, których przypadek nastąpił na mocy niniejszego Artykułu.

10.8.2 Przeznaczenie skonfiskowanych nagród pieniężnych.

Skonfiskowana nagroda pieniężna zostanie przeznaczona po pierwsze na zwrot kosztów poniesionych przez PZŁS w związku z odzyskaniem nagrody pieniężnej, która w tym celu musiała podjąć odpowiednie kroki, a każda pozostała kwota zostanie rozdysponowana zgodnie z przepisami PZŁS.

10.9 Rozpoczęcie kary zakazu startów.

Z wyjątkiem, jak opisano poniżej, kara zakazu startów rozpoczyna się w dniu ogłoszenia przez organ przesłuchujący decyzji o karze zakazu startów lub, jeśli zrezygnowano z przesłuchania, w dniu zaakceptowania kary zakazu startów lub nałożenia kary zakazu startów. Każdy okres zawieszenia tymczasowego (bez względu na to, czy nałożony czy dobrowolnie zaakceptowany) będzie odliczony od całkowitego okresu zakazu startów.

10.9.1 Gdy proces przesłuchania został znacznie opóźniony lub gdy wystąpią inne aspekty kontroli dopingowej, za które zawodnik lub inna osoba nie ponosi winy, organ nakładający karę może ustalić, że kara zakazu startów rozpoczyna się wcześniej, tzn. w dniu, w którym pobrano próbkę lub w dniu, w którym doszło do innego naruszenia przepisów antydopingowych.

10.9.2 Szybkie przyznanie się.

Gdy zawodnik lub inna osoba bezzwłocznie (co, we wszystkich zawodach dla zawodnika oznacza przed ponownym udziałem w zawodach przez zawodnika) przyzna się do naruszenia przepisów antydopingowych po przedstawieniu mu zarzutu naruszenia przepisów antydopingowych przez KOMISJĘ, kara zakazu startów może się rozpocząć już w dniu pobrania próbki lub w dniu, w którym

nastąpiło ostatnie naruszenie przepisów antydopingowych. Jednakże w każdym przypadku, gdy stosowany jest niniejszy Artykuł, zawodnik lub inna osoba musi odbyć co najmniej połowę kary zakazu startów liczonej od dnia, w którym zawodnik lub inna osoba zaakceptowała nałożenie kary lub od dnia, w którym podjęta została decyzja o nałożeniu kary lub od dnia, w którym kara została nałożona w inny sposób.

10.9.3 Jeśli nałożona zostanie kara tymczasowego zawieszenia i zostanie ona przyjęta przez zawodnika, wówczas ten okres kary tymczasowego zawieszenia zostanie zawodnikowi odliczony od kary zakazu startów, która może być ostatecznie nałożona.

10.9.4 Jeśli zawodnik dobrowolnie zaakceptuje karę tymczasowego zawieszenia przekazaną mu na piśmie przez KD a następnie powstrzyma się od udziału w zawodach, od każdej kary zakazu startów, która może ostatecznie być nałożona, zostanie odliczony taki okres tymczasowego zawieszenia. Kopię dobrowolnego przyjęcia przez zawodnika kary tymczasowego zawieszenia należy bezzwłocznie dostarczyć każdej stronie uprawnionej do otrzymania zawiadomienia o możliwym naruszeniu przepisów antydopingowych.

10.9.5 Przed wejściem w życie kary tymczasowego zawieszenia lub dobrowolnego tymczasowego zawieszenia od kary zakazu startów nie będzie odliczany żaden okres kary bez względu na to, czy zawodnik podjął decyzję o wycofaniu się ze współzawodnictwa lub został zawieszony przez swój zespół.

10.10 Status zawodnika w czasie kary zakazu startów.

10.10.1 Żaden zawodnik, ani inna osoba, na którą nałożono karę zakazu startów, nie może w okresie zakazu startów uczestniczyć w żadnej roli w zawodach ani prowadzić działań (innych niż zatwierdzone działania oświatowe na rzecz zwalczania dopingu lub programy rehabilitacyjne) lub klub lub inną organizację lub w zawodach zatwierdzonych lub zorganizowanych przez dowolną ligę zawodową lub dowolną organizację zawodów szczebla międzynarodowego lub krajowego.

Zawodnik lub inna osoba, na którą nałożono karę zakazu startów dłuższą niż cztery lata może, po zakończeniu czteroletniej kary zakazu startów, uczestniczyć w lokalnych zawodach sportowych w dyscyplinie innej, niż łyżwiarstwo figurowe, ale tylko pod warunkiem, że ranga lokalnych zawodów sportowych nie jest taka, która pozwoliłaby zawodnikowi lub innej osobie zakwalifikować się bezpośrednio lub pośrednio do uczestniczenia w zawodach (i zdobywania punktów) o randze mistrzostw krajowych lub zawodów międzynarodowych.

10.10.2 Zawodnik lub inna osoba podlegająca karze zakazu startów podlega obowiązkowi badań.

10.10.2 Naruszenie zakazu uczestnictwa w czasie odbywania kary zakazu startów

Gdy zawodnik lub inna osoba, na którą nałożona została kara zakazu startów naruszy zakaz uczestniczenia w okresie obowiązywania kary opisanej w Artykule 10.10.1, wyniki uzyskane podczas takich zawodów zostaną zdyskwalifikowane a pierwotnie nałożona kara zakazu startów rozpoczyna się od nowa od dnia tego naruszenia kary zakazu startów. Nowy okres kary zakazu startów może być skrócony na mocy Artykułu 10.5.2, jeśli zawodnik lub inna osoba udowodni, że nie ponosi istotnej winy lub nie jest winna zaniedbania z tytułu naruszenia zakazu uczestnictwa. Ustalenie, czy zawodnik lub inna osoba naruszyła zakaz uczestnictwa i czy skrócenie na mocy Artykułu 10.5.2 jest właściwe, leży w gestii KOMISJI, której zarządzanie wynikami doprowadziło do nałożenia pierwszej kary zakazu startów.

10.11 Badanie w celu przywrócenia statusu

Aby zawodnik mógł odzyskać swój status czynnego sportowca po zakończeniu kary zakazu startów musi, w dowolnym okresie tymczasowego zawieszenia lub zakazu startów, stawić się na badania poza zawodami przeprowadzane przez KOMISJĘ, na żądanie, musi przedstawić aktualne i dokładne informacje na temat miejsca swego pobytu. Jeśli zawodnik, na którego nałożono karę zakazu startów wycofa się ze sportu i zostanie usunięty z grupy zawodników poddawanych badaniom dopingowym poza zawodami a później będzie chciał ubiegać się o przywrócenie swego statusu, taki zawodnik będzie mógł przywrócić swój status dopiero, gdy powiadomi KOMISJĘ oraz będzie podlegał badaniom dopingowym poza zawodami przez okres czasu równy okresowi zakazu startów pozostający od dnia wycofania się sportowca ze sportu.

ARTYKUŁ 11

KONSEKWENCJE DLA ZESPOŁÓW

11.1 Badanie sportów zespołowych.

Gdy więcej niż jeden członek zespołu w sporcie zespołowym został powiadomiony o naruszeniu przepisów antydopingowych na mocy Artykułu 7 w związku z zawodami sportowymi, organ orzekający na zawodach przeprowadza badania ukierunkowane (targetowe) lub losowane na zespole w trakcie zawodów.

11.2 Konsekwencje dla sportów zespołowych.

Jeśli u więcej niż dwóch członków zespołu w sporcie zespołowym stwierdzone zostanie naruszenie przepisów antydopingowych w czasie zawodów sportowych, organ orzekający na zawodach może nałożyć odpowiednią karę na zespół (np. utrata punktów, wykluczenie z zawodów lub konkursu lub inna kara) oprócz wszystkich kar, jakie nakładane są na poszczególnych zawodników naruszających przepisy antydopingowe.

11.3 Organ kierujący zawodami może wprowadzić surowsze konsekwencje dla zespołów.

Organ orzekający na zawodach może podjąć decyzję o wprowadzeniu przepisów dla zawodów, zgodnie z którymi kary dla zawodników zespołowych będą bardziej surowe niż określone w Artykule 11.2 dla tych zawodów.

ARTYKUŁ 12

KARY FINANSOWE

12.1 W każdym przypadku naruszenia przepisów antydopingowych przez zawodnika i potwierdzeniu tego naruszenia przez KD jego klub jest zobowiązany wpłacić na konto PZŁS:

- gdy zawodnik jest pełnoletni - 1.500 zł
- gdy zawodnik jest niepełnoletni - 2.000 zł

ARTYKUŁ 13

PROCEDURA WYMIERZANIA SANKCJI

13.1 Po otrzymaniu powiadomienia o naruszeniu przepisów antydopingowych przez zawodnika PZŁS lub KD wszczyna postępowanie dyscyplinarne zgodnie z artykułami poprzedzającymi.

13.2 Każdorazowo przy ocenie naruszenia przepisów antydopingowych przez zawodnika KD prowadzi dochodzenie mające na celu obiektywne ustalenie okoliczności naruszenia przepisów antydopingowych przez zawodnika.

Podstawą do orzeczenia o wymiarze kary zawodnika przez KD jest:

- pismo z KOMISJI lub pismo z sekretariatu ISU, WADA stwierdzające pozytywny wynik badań laboratoryjnych próbki moczu, lub inne pismo z którego wynika naruszenie przepisów antydopingowych;
- protokół kontroli dopingowej zawodnika.

13.3 Dodatkowo na życzenie zainteresowanego zawodnika KD może zażądać dokumentacji z laboratorium dotyczącej badań próbki moczu. W przypadku, gdy kontrola została przeprowadzona przez ISU, WADA lub na ich zlecenie, orzeczenie o dyskwalifikacji wydają niezależnie ISU, WADA i KD zgodnie z własnymi regulaminami.

13.4 Postępowanie dyscyplinarne kończy się wydaniem decyzji wraz z uzasadnieniem.

ARTYKUŁ 14 ODWOŁANIA

14.1 Decyzje podlegające odwołaniu.

Od decyzji podjętych na mocy niniejszego regulaminu można złożyć odwołanie zgodnie z Artykułami 13.2 do 13.4. Takie decyzje pozostają w mocy w trakcie odwołania, chyba że organ odwoławczy podejmie inną decyzję.

14.1.1 WADA nie musi wyczerpać środków wewnętrznych.

Gdy prawo do odwołania zgodnie z Artykułem 14 przysługuje WADA a żadna inna strona nie złożyła odwołania od ostatecznej decyzji wydanej przez KD, WADA może się odwołać od takiej decyzji bezpośrednio do CAS bez konieczności wyczerpania krajowej drogi odwoławczej.

14.2 Odwołania od decyzji dotyczących naruszeń przepisów antydopingowych, konsekwencji i zawiesznień tymczasowych.

Od decyzji o naruszeniu przepisów antydopingowych, decyzji o konsekwencjach za naruszenie przepisów antydopingowych, decyzji stwierdzającej, że nie doszło do naruszenia przepisów antydopingowych, decyzji stwierdzającej, że nie można kontynuować postępowania o naruszenie przepisów antydopingowych z przyczyn proceduralnych (w tym, na przykład, zalecenia), decyzji na mocy Artykułu 10.10.2 (Naruszenie zakazu uczestniczenia w okresie obowiązywania kary zakazu); decyzji stwierdzającej, że KD nie ma prawa orzekania o domniemanym naruszeniu przepisów antydopingowych lub konsekwencjach naruszenia, oraz decyzji o nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia w oparciu o wstępne przesłuchanie lub z naruszenia Artykułu 7.5 można złożyć odwołanie wyłącznie w sposób określony w Artykule 14.2.

14.2.1 Odwołania dotyczące zawodników klasy międzynarodowej.

W sprawach związanych z uczestnictwem w zawodach międzynarodowych lub w wypadkach dotyczących zawodników klasy międzynarodowej od decyzji można złożyć odwołanie wyłącznie do CAS zgodnie z regulaminem tego sądu.

14.2.2 Odwołania dotyczące zawodników klasy krajowej.

W wypadkach dotyczących zawodników klasy krajowej, którzy nie mają prawa do odwołania zgodnie z Artykułem 14.2.1, od decyzji można złożyć odwołanie do Trybunału Arbitrażowego przy PKOl, zgodnie z treścią ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, po 1298, z późn. zm.).

14.2.3 Podmioty uprawnione do składania odwołań

W wypadkach określonych w 14.2.1 następujące strony mają prawo do wnoszenia odwołań do CAS: (a) zawodnik lub inna osoba, która jest przedmiotem decyzji, od której złożono odwołanie; (b) inna strona sprawy, w której wydana została decyzja; (c) ISU; (d) PZŁS; (e) Międzynarodowy Komitet Olimpijski lub Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, w zależności od sytuacji, gdy decyzja może mieć skutek związany z Igrzyskami Olimpijskimi lub Igrzyskami Paraolimpijskimi, w tym w związku z decyzjami dotyczącymi prawa do uczestnictwa w Igrzyskach Olimpijskich lub Igrzyskach Paraolimpijskich, w tym decyzje dotyczące prawa startu w Igrzyskach Olimpijskich lub Igrzyskach Paraolimpijskich; oraz (f) WADA.

W wypadkach określonych w Artykule 14.2.2 katalog stron mających prawo do złożenia odwołania do organu Trybunału Arbitrażowego przy PKOl określony jest w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym i regulaminie Trybunału.

Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek innego postanowienia, jedyną osobą, która może wnieść odwołanie od kary tymczasowego zawieszenia jest zawodnik lub inna osoba, na którą nałożono karę tymczasowego zawieszenia.

14.3 Przekazywanie informacji do ISU i WADA.

W wypadku gdy PZŁS otrzymuje powiadomienie o naruszeniu przepisów antydopingowych przez zawodnika powinien zgłosić ten fakt do ISU i WADA w ciągu 14 dni od chwili otrzymania zawiadomienia przez KOMISJĘ. PZŁS powinien także przekazywać informacje o aktualnym przebiegu postępowania dyscyplinarnego oraz o decyzji o naruszeniu przepisów antydopingowych.

14.4 Odwołania od decyzji przyznającej lub odmawiającej prawa do stosowania substancji zabronionej w celach terapeutycznych.

Od decyzji podjętych przez WADA cofających przyznanie lub odmowę prawa do używania substancji zabronionej w celach terapeutycznych można złożyć odwołanie wyłącznie CAS. Odwołanie takie może złożyć tylko zawodnik, którego decyzję cofnięto lub PZŁS. Od decyzji organizacji antydopingowych innych niż WADA odbierających prawo do używania substancji zabronionych w celach terapeutycznych, które nie zostaną cofnięte przez WADA zawodnicy klasy międzynarodowej mogą złożyć odwołanie do CAS a zawodnicy klasy krajowej do WADA.

ARTYKUŁ 15

WZAJEMNE UZNAWANIE

15.1 Z zastrzeżeniem prawa do odwołania zagwarantowanego przez Artykuł 14, badanie, zgoda na używanie substancji zabronionych w celach terapeutycznych oraz wyniki przesłuchań lub ostateczne

werdykty dowolnego sygnatariusza, które są zgodne z Kodeksem WADA leżą w gestii tego sygnatariusza będą uznawane i szanowane przez wszystkich sygnatariuszy.

15.2 Sygnatariusze Kodeksu WADA będą uznawać te same działania innych organów, które nie przyjęły Kodeksu WADA, jeśli przepisy tych organów są spójne z Kodeksem.

ARTYKUŁ 16 PRZEDAWNIE

Po upływie ośmiu lat od daty naruszenia nie można podjąć żadnych działań przeciw zawodnikowi lub innej osobie z powodu naruszenia przepisów antydopingowych zawartych w niniejszym regulaminie.

ARTYKUŁ 17 INTERPRETACJA KODEKSU

17.1 Prawo interpretacji niniejszego regulaminu przysługuje Prezydium Zarządu PZŁS.

ARTYKUŁ 18 WSPÓŁPRACA Z KOMISJĄ

18.1 PZŁS zobowiązuje podlegające kluby do przekazywania informacji o treningach zawodników klubowych do KOMISJI, jeżeli KOMISJA tego zażąda. Informacje te muszą określać miejsce i czas treningu oraz listę uczestniczącym w nim zawodników. Informacje należy przekazywać drogą elektroniczną za pomocą programu anty baza.pl/whereabouts.

18.1.1 W przypadku nie przekazywania w/w informacji lub przekazywaniu ich w sposób nierzetelny PZŁS może nałożyć na klub karę finansową.

ARTYKUŁ 19 EDUKACJA

19.1 Listę substancji i metod zabronionych oraz międzynarodowy standard wyłączeń dla celów terapeutycznych uaktualnia KOMISJA i WADA. Są one publikowane na stronie internetowej www.antydoping.pl oraz na stronie www.wada-ama.org.

19.2 Wszyscy szkoleniowcy, lekarze klubowi i lekarze kadry narodowej zobowiązani są do prowadzenia systematycznej działalności zmierzającej do przeciwdziałania stosowaniu środków dopingujących przez zawodników, jak również zapoznać ich z niniejszym regulaminem.

ARTYKUŁ 20

WYTYCZNE

20.1 Wytyczne dla zawodników, trenerów, lekarz i personelu pomocniczego.

20.1.1 Zaleca się wszystkim trenerom i lekarzom daleko idącą, ostrożność w dysponowaniu lekami witaminami i innymi preparatami. Nie dopuszcza się wydawania w/w suplementów bez oryginalnego opakowania.

Przydział suplementów powinien odbywać się jawnie w obecności wszystkich zawodników.

20.1.2 Zawodnik odbywający leczenie musi każdorazowo konsultować się z lekarzem sportowym, celem zapobieżenia przyjęcia leków zawierających niedozwolone substancje.

20.1.3 Jeżeli leczenie zawodnika wymaga stosowania leków zawierających niedozwolone substancje, zawodnik jest zobowiązany natychmiast powiadomić o tym fakcie PZŁS.

20.1.4 Zawodnik musi mieć wpisaną w Książeczce Sportowo-Lekarskiej formułę antydopingową następującej treści:

Oświadczam, że jest mi znany Regulamin Antydopingowy PZŁS uchwalony przez Zarząd PZŁS i zobowiązuje się respektować zawarte w nim przepisy i sankcje, jak również zobowiązuje się nie przyjmować żadnych substancji znajdujących się na aktualnej liście środków i metod niedozwolonych oraz nie stosować innych metod dopingingu.

Jednocześnie oświadczam, że będę zapoznawał się ze środkami podawanymi mi przez lekarza lub terapeutę w ramach dozwolonego wspomaganie, oraz w przypadku leczenia informował lekarza kadry o przyjmowanych lekach.

.....
/podpis zawodnika/

ARTYKUŁ 21

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Niniejszy regulamin wchodzi w życie z dniem.....

ZAŁĄCZNIK NR 1

DEFINICJE POMOCNICZE

ADAMS: Anti-Doping Administration and Management System [Antydopingowy System Administracyjno-Zarządzający] – internetowa baza danych służąca do wprowadzania, przechowywania, udostępniania i raportowania danych ułatwiająca interesariuszom i WADA prowadzenie ich działań antydopingowych zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych.

Badanie: Części procesu kontroli dopingowej obejmujące planowanie rozkładu badań, pobieranie próbek, postępowanie z próbką oraz przewożenie próbki do laboratorium.

Badanie ukierunkowane (targetowe): Wybór sportowców do badań, gdy konkretni sportowcy lub grupy sportowców wybierani są w sposób nieprzypadkowy do badań w określonym czasie.

Bez wcześniejszego powiadomienia: Kontrola dopingowa, która odbywa się bez wcześniejszego ostrzeżenia sportowców oraz podczas której sportowiec znajduje się pod dozorem od momentu powiadomienia aż do pobrania próbki.

Brak istotnej winy lub zaniedbania: Twierdzenie sportowca, że jego wina lub zaniedbanie, oceniane z punktu widzenia wszystkich okoliczności oraz po wzięciu pod uwagę kryteriów decydujących o braku winy lub zaniedbania, nie była istotna w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych.

Brak winy lub zaniedbania: Twierdzenie sportowca, że nie wiedział lub nie podejrzewał i że nie mógł wiedzieć ani podejrzewać, nawet przy zachowaniu maksymalnej ostrożności, że użył lub że mu podano substancję zabronioną lub metodę zabronioną.

Czas zawodów: Czas od początku do końca zawodów ustalony przez organ kierowniczy zawodów.

Dyskwalifikacja: Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych* poniżej.

Kodeks: Światowy Kodeks Antydopingowy.

Konkurs: Jeden wyścig, mecz, gra lub jedne zawody lekkoatletyczne. Na przykład, mecz koszykówki lub finał sprintu na 100 m podczas Igrzysk Olimpijskich. W wypadku wyścigów etapowych lub innych

zawodów lekkoatletycznych, w których nagrody przyznawane są codziennie lub co jakiś czas, różnica między konkursem a zawodami zostanie określona w przepisach odpowiedniej federacji międzynarodowej.

Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych: Za naruszenie przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobę może być nałożona jedna z następujących kar: (a) dyskwalifikacja oznacza unieważnienie wyników sportowca w konkretnym konkursie lub zawodach oraz wszystkie wynikające z tego konsekwencje w tym przepadek jakichkolwiek medali, punktów i nagród; (b) zakaz startów oznacza, że sportowiec lub inna osoba nie może w określonym czasie uczestniczyć w jakimkolwiek konkursie lub innych działaniach ani być beneficjentem funduszy zgodnie z Artykułem 10.9; oraz (c) tymczasowe zawieszenie oznacza, że sportowiec lub inna osoba nie może tymczasowo uczestniczyć w żadnym konkursie przed ostateczną decyzją podjętą na przesłuchaniu przeprowadzonym zgodnie z Artykułem 8 (Prawo do uczciwego przesłuchania).

Konwencja UNESCO: Międzynarodowa Konwencja o Zwalczaniu Dopingu w Sporcie przyjęta na 33 sesji Konferencji Ogólnej UNESCO 19 października 2005 wraz z wszystkimi poprawkami przyjętymi przez Państwa-Strony Konwencji oraz Konferencję Stron Międzynarodowej Konwencji o Zwalczaniu Dopingu w Sporcie.

Kontrola dopingowa: Wszystkie kroki i procesy od planowania rozkładu badań do ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym obejmujące wszystkie kroki i procesy pośrednie, takie jak dostarczanie informacji o miejscu pobytu, pobieranie i postępowanie z próbkami, analizę laboratoryjną, wyłączenia dla celów terapeutycznych, zarządzanie wynikami i przesłuchania.

Krajowa organizacja antydopingowa: Jednostka(i) wyznaczona przez każdy kraj jako posiadająca główne kompetencje i odpowiedzialność za przyjęcie i wprowadzenie przepisów antydopingowych, kierowanie pobieraniem próbek, zarządzaniem wynikami badania oraz przeprowadzaniem przesłuchań – wszystko na szczeblu krajowym. Także jednostka, która może być wyznaczona przez kilka krajów i która będzie pełniła rolę regionalnej organizacji antydopingowej dla takich krajów. Jeśli odpowiednie władze publiczne nie wyznaczyły takiej jednostki, taką jednostką będzie Krajowy Komitet Olimpijski danego kraju lub instytucja wyznaczona przez Krajowy Komitet Olimpijski.

Krajowy Komitet Olimpijski: Organizacja uznana przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski. Pojęcie Krajowy Komitet Olimpijski obejmuje też Krajową Konfederację Sportową w tych krajach, w których Krajowa Konfederacja Sportowa wykonuje typowe obowiązki Krajowego Komitetu Olimpijskiego w dziedzinie zwalczania dopingu.

Lista zabronionych: Lista zawierająca substancje zabronione i metody zabronione.

Manipulowanie: Zmiana dla niewłaściwego celu lub w niewłaściwy sposób; wywieranie niewłaściwego wpływu; niewłaściwe działanie, utrudnianie, wprowadzanie w błąd lub uczestniczenie w oszukańczym działaniu w celu zmiany wyników lub zapobieżeniu przed wystąpieniem normalnych procedur lub przekazywanie nieprawdziwych informacji organizacji antydopingowej.

Marker: Związek, grupa związków lub parametrów biologicznych, które wskazują na użycie substancji zabronionej lub zastosowanie metody zabronionej.

Metabolit: Dowolna substancja wyprodukowana w procesie biologicznego przetworzenia.

Metoda zabroniona: Każda metoda opisana jako zabroniona na Liście zabronionych.

Niekorzystny wynik badania: Raport sporządzony przez laboratorium lub inną jednostkę badawczą zatwierdzoną przez WADA stwierdzający zgodnie z międzynarodowym standardem dla laboratoriów i związanymi z nim dokumentami technicznymi obecność w próbce substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów (w tym podwyższone ilości substancji endogennych) lub dowody użycia metody zabronionej.

Nielegalny handel: Sprzedaż, dawanie, podawanie, przewożenie, wysyłanie, dostarczanie lub rozprowadzanie substancji zabronionej lub metody zabronionej (fizycznie lub przy pomocy Internetu lub innymi sposobami) przez sportowca, personel pomocniczy sportowca lub przez dowolną inną osobę podlegającą jurysdykcji organizacji antydopingowej dowolnej stronie trzeciej. Definicja nie obejmuje działań personelu medycznego prowadzonych „w dobrej wierze”, wiążących się z używaniem substancji zabronionych dla zgodnych z prawem i faktycznie koniecznych celów terapeutycznych lub inaczej uzasadnionych oraz nie obejmuje działań związanych z substancjami zabronionymi, które nie są zabronione w badaniach prowadzonych poza zawodami, chyba że suma okoliczności wskazuje, że takie substancje zabronione nie są/nie będą stosowane dla zgodnych z prawem i uzasadnionych celów terapeutycznych.

Niepełnoletni: Osoba fizyczna, która nie osiągnęła wieku pełnoletności zgodnie z odpowiednimi przepisami swego kraju zamieszkania.

Organizacja antydopingowa: Sygnatariusz, który ma obowiązek przyjęcia przepisów określających zasady inicjowania, wprowadzania lub egzekwowania dowolnej części procesu kontroli dopingowej.

Sygnatariuszami są, na przykład, Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, inni organizatorzy ważnych zawodów, którzy przeprowadzają badania na swoich zawodach, WADA, federacje międzynarodowe oraz krajowe organizacje antydopingowe.

Organizator ważnych zawodów: Kontynentalne stowarzyszenia Krajowych Komitetów Olimpijskich i innych międzynarodowych organizacji wielosportowych, które funkcjonują jako organ orzekający dla kontynentalnych, regionalnych lub innych zawodów międzynarodowych.

Osoba: Osoba fizyczna lub organizacja lub inna jednostka.

Personel pomocniczy sportowca: Każdy nauczyciel-trener (coach), trener, menadżer, agent, pracownicy zespołu, oficjel, personel medyczny lub paramedyczny, rodzic lub dowolna inna osoba pracująca z lub lecząca lub pomagająca sportowcowi uczestniczącemu w lub przygotowującemu się do zawodów sportowych.

Podczas zawodów: Jeśli w przepisach federacji międzynarodowej lub innej odpowiedniej organizacji antydopingowej nie określono inaczej, badanie podczas zawodów oznacza okres zaczynający się dwanaście godzin przed zawodami, w których sportowiec ma uczestniczyć trwający do końca takich zawodów oraz proces pobierania próbki związany z takimi zawodami.

Posiadanie: Faktyczne, fizyczne posiadanie lub domniemane posiadanie (które zostanie stwierdzone tylko jeśli osoba sprawuje wyłączną kontrolę nad substancją/metodą zabronioną lub pomieszczeniami, w których występuje substancja/metoda zabroniona); jednakże jeśli osoba nie ma wyłącznej kontroli nad substancją/metodą zabronioną lub pomieszczeniami, w których występuje zabroniona substancja/metoda domniemane posiadanie można stwierdzić jedynie wówczas, gdy osoba wiedziała o obecności zabronionej substancji/metody i zamierzała ją kontrolować. Nie będzie żadnego naruszenia przepisów antydopingowych tylko w oparciu o zarzut posiadania jeśli, przed otrzymaniem powiadomienia jakiegokolwiek rodzaju, że osoba dokonała naruszenia przepisów antydopingowych, osoba podjęła konkretne działania wskazujące, że osoba nigdy nie zamierzała posiadać oraz zrezygnowała z posiadania wyraźnie oświadczając ten zamiar organizacji antydopingowej. Bez uszczerbku dla czegokolwiek, co byłoby sprzeczne z niniejszą definicją, zakup (w tym poprzez Internet lub w inny sposób) substancji zabronionej lub metody zabronionej stanowi posiadanie przez osobę, która dokonuje zakupu.

Poza zawodami: Każda kontrola dopingowa, która nie jest przeprowadzana podczas zawodów.

Program Niezależny Obserwator: Zespół obserwatorów działający pod kontrolą WADA, który prowadzi obserwacje i może udzielać konsultacji w procesie kontroli dopingowej na pewnych konkursach oraz informować o swoich spostrzeżeniach.

Próba: Celowe zachowanie, które stanowi istotny element zaplanowanego działania, którego kulminacją jest naruszenie przepisów antydopingowych. Jednakże próba naruszenia przepisów antydopingowych nie będzie stanowiła naruszenia przepisów antydopingowych, jeśli osoba zrezygnuje z próby naruszenia przepisów antydopingowych zanim zostanie ona odkryta i ujawniona przez osobę trzecią nie uczestniczącą w próbie naruszenia przepisów antydopingowych.

Próbka: Każdy materiał biologiczny pobrany w celu kontroli dopingowej.

Przesłuchanie wstępne: Dla celów Artykułu 7.5, przyspieszone skrócone przesłuchanie mające miejsce przed przesłuchaniem zgodnie z Artykułem 8 (Prawo do uczciwego przesłuchania), na którym sportowiec jest informowany o zarzutach oraz na którym ma możliwość przedstawienia swego stanowiska w formie pisemnej lub ustnej.

Sport indywidualny: Sport, który nie jest sportem zespołowym.

Sport zespołowy: Sport, w którym dozwolona jest zmiana zawodników w trakcie konkursu.

Sportowiec: Dowolna osoba, która uczestniczy w sporcie na szczeblu międzynarodowym (zgodnie z definicją każdej federacji międzynarodowej) lub szczeblu krajowym (zgodnie z definicją krajowej organizacji antydopingowej, w tym, między innymi, osoby znajdujące się w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom) oraz każdy inny zawodnik, który podlega jurysdykcji dowolnego sygnatariusza lub innej organizacji sportowej przyjmującej Kodeks. Wszystkie postanowienia Kodeksu, w tym, na przykład, dotyczące badań i wyłączeń dla celów terapeutycznych, muszą być stosowane do zawodników klasy międzynarodowej i krajowej. Niektóre krajowe organizacje antydopingowe mogą także poddawać badaniom i stosować przepisy antydopingowe do zawodników uprawiających sport dla celów rekreacyjnych a także do zawodników klasy mistrzowskiej, którzy nie są aktualnymi lub potencjalnymi zawodnikami krajowymi. Od krajowych organizacji antydopingowych nie wymaga się stosowania wszystkich aspektów Kodeksu do takich osób. Mogą być wprowadzone konkretne krajowe przepisy kontroli dopingowej stosowane w odniesieniu do zawodników nie będących zawodnikami klasy międzynarodowej lub klasy krajowej, co nie będzie w sprzeczności z Kodeksem. Zatem kraj może podjąć decyzję o poddawaniu badaniom zawodników uprawiających sport dla celów rekreacyjnych, ale nie musi

wymagać stosowania wyłączeń dla celów terapeutycznych lub dostarczania informacji o pobycie zawodnika. Dla celów Artykułu 2.8

(Podawanie lub próba podawania) oraz dla celów informacji i edukacji antydopingowej sportowcem jest każda osoba, która uczestniczy w sporcie podlegającym dowolnemu sygnatariuszowi, rządowi lub innej organizacji sportowej przyjmującej Kodeks.

Sportowiec klasy międzynarodowej: Sportowcy wyznaczeni przez jedną lub więcej federacji międzynarodowych i należący do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom przeprowadzanym przez federację międzynarodową.

Standard międzynarodowy: Standard przyjęty przez WADA uzupełniający Kodeks. Aby stwierdzić przestrzeganie standardu międzynarodowego (w przeciwieństwie do innego alternatywnego standardu, praktyki lub procedury) wystarczy ustalić właściwe spełnienie procedur określonych w standardzie międzynarodowym. Standardy międzynarodowe obejmują wszelkie dokumenty techniczne wydane zgodnie ze standardem międzynarodowym.

Substancja zabroniona: Każda substancja opisana jako zabroniona na Liście zabronionych.

Sygnatariusze: Jednostki podpisujące Kodeks i wyrażające zgodę na przestrzeganie Kodeksu, w tym Międzynarodowy Komitet Olimpijski, federacje międzynarodowe, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, Krajowe Komitety Olimpijskie, Krajowe Komitety Paraolimpijskie, organizatorzy ważnych zawodów, krajowe organizacje antydopingowe i WADA.

Tymczasowe zawieszenie: Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych* powyżej.

Uczestnik: Każdy sportowiec lub personel pomocniczy sportowca.

Ujawnić lub podać do publicznej wiadomości: Rozpowszechnić informacje lub podać do publicznej wiadomości lub osobom spoza kręgu osób uprawnionych do wcześniejszego powiadomienia zgodnie z Artykułem 14.

Użycie: Wykorzystywanie, stosowanie, przyjmowanie, wstrzykiwanie lub spożywanie dowolnym sposobem dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej.

Wynik nietypowy: Raport laboratorium lub innej jednostki zatwierdzonej przez WADA, który wymaga dalszego badania zgodnie z międzynarodowym standardem dla laboratoriów lub związanych z nim dokumentów technicznych przed podjęciem decyzji o niekorzystnym wyniku analizy.

Zakaz startów: Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antidopingowych* powyżej.

Zarejestrowana grupa sportowców poddawanych badaniom: Grupa sportowców najwyższej klasy ustalona osobno przez każdą federację międzynarodową oraz krajową organizację antidopingową, którzy są poddawani badaniom podczas zawodów i poza zawodami w ramach planu rozkładu badań tej federacji międzynarodowej lub tej krajowej organizacji antidopingowej. Każda federacja międzynarodowa publikuje listę zawierającą sportowców umieszczonych w grupie sportowców poddawanych badaniom, na której można ich zidentyfikować poprzez ich nazwisko lub konkretne, jasno zdefiniowane kryteria.

Zawody: Seria indywidualnych konkursów organizowanych łącznie przez jeden organ (np. Igrzyska Olimpijskie, Mistrzostwa Świata FINA lub Igrzyska PanAmerykańskie).

Zawody krajowe: Zawody sportowe, w których uczestniczą sportowcy klasy międzynarodowej lub krajowej, które nie są zawodami międzynarodowymi.

Zawody międzynarodowe: Zawody, dla których organem decyzyjnym jest Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, federacja międzynarodowa, organizator ważnych zawodów lub inna międzynarodowa organizacja sportowa lub gdy organ decyzyjny powołuje oficjeli technicznych dla zawodów.

Znaczna pomoc: Dla celów Artykułu 10.5.3 osoba, która udziela znacznej pomocy musi: (1) w pełni ujawnić na piśmie wszystkie informacje, jakie posiada w związku z naruszeniami przepisów antidopingowych oraz (2) w pełni współpracować podczas śledztwa i podejmowania decyzji w każdej sprawie związanej z tymi informacjami, w tym, na przykład, zeznawać podczas przesłuchania, jeśli zostanie o to poproszona przez organizację antidopingową lub organ orzekający. Ponadto przekazane informacje muszą być wiarygodne i muszą stanowić istotną część każdej wszczętej sprawy, lub, jeśli żadnej sprawy nie wszczęto, muszą stanowić wystarczającą podstawę, na jakiej sprawę można wnieść.